

Högvälburna

Från Grenviken W. Holmström!

Wätte Eders Mägd med
 öfverensende tillqvira, att jag vörd-
 samst rägar vända mig till Eders
 med en min angetägenhet. Jag
 har ristat mig därtill, då jag
 redan min bandam har kört
 min moster, föra soppianys-
 tem, fräken Gerda Bengse mycket

43
tala om Eders Kläds stora värbild
och hjälpsamhet såväl mot
hvar en som mot andra. Och
jag minnes så lifligt, hur Eders
Kläd en gång, då mina systern
och jag voro små, sände oss
en påstygarna, öfver vilken
vi gladdo oss så lifligt.

Min namn är Gunnar
Lundmark, och är jag lifvandt
vid Kongl. Skaraborgs regemente
i Skövde. Minna färdreder
äro kyrkherden Adolf Lund-
mark och hans fru Bertha
Klinge i Arneby. Vi äro
sju systern, och vilken min
äldsta syster Minna är med-

cine kandidat och föreläsad med
s. d. hovrättsordføraren Gezelius i
Falun. Min systers Sigrid har
junt i dagarna gift sig med
bergsingenieur Farsberg i Skelle-
fors; min bror Olaf skall
bliva reservafficer och land-
brukare och vistas hos fri-
sone Thometin på Ulvåsa.
Min syster Ebba och Pont
gå på fänkåskolan i Uppsala,
och Tore, min yngste bror,
som lärer blind, då han var
ett år gammal, men var
väggt så när återfått sin syn,
skall ägna sig åt fräddgärns-
skätsel, emedan han är så

intresserad av blommor.

Minna kära föräldrar
hade affrat mycket på oss barn,
från att bota oss, både flickor
och gossar, taga strövetexamen
och skapa oss en ställning
i livet. Men ni måste först och
främst tänkas på min bror
Tore, som fått en svår tuff i
livet, varför jag inte har bjä-
tt, att vända mig men till
ni som så kära föräldrar.

Kanske vill Edus Heid
tillbata, att jag vännar något
mera om mig själv. År 1915
avlade jag ingenjörsexamen i
Örtensika och år 1914 reservofficers-

examen. Då jag redan tjänst-
gjorde såsom reservofficer vid
Königl. Sturaburgs regemente,
blev jag mycket intresserad av
militärvetenskapen och avlade
därför efter ytterligare två
års studier vid Kassel
officersexamen 1917, redan jag
blivit uppskattad därtill av
mina förmän och kamrater
vid regementet. Under vintern
1917 - 1918 tjänstgjorde jag såsom
biträdande ingenjör ut chef
för maskin- och värmetek-
niska bygn vid Arméns
Kasernbyggnadsnämnd, och
fick, då jag återvände till

regementet såsom atthue officer
på stat, ett mycket vackert
fjälltjänstgöringsstället från Kårens
byggrodsnämnden. Den 27.
denne blev jag som Kongl. Mjlt.
utnämnd till löjtnant av 2.
klass. Jag har just rökt och
även blivit av min chef,
ärovert Tell Schmidt, före-
slagen till kommandering
vid generalstabens topogra-
fiska utdelning, men ut-
ömmen i så och jag erhåller
nämnda kommandering.

Så i Skövde blev
jag bekant hos före minister-
residenter, ärovert löjtnant

Stumpfells ärtka med fröken Gretas
Erant. Vi förturode oss i som-
ras och vi skulle nu så gärna
vilja gifta oss. Men varken
min fröstmö eller jag äga nå-
got kapital. Därför vägar
jag ädningst bedja Eders Nåd,
att få låna 10000 kronor
till vår besättning. Jag vägar
icke låna penningarna i någon
bank, ty där bliver creditat-
tingen för svår för oss.

Min fröstmö är
en ovanligt duktig flicka.
Önskar Eders Nåd någon upplys-
ningen om henne, så vet jag
att för häradshövding Krantz

i Skara vill hämnas dem. Om
måg yäta är väl hömsligt, att
jag beder få hämnas till min
chef, ämste Schmidt.

Jag hade tänkt, att om
Eders Häd så ämste, skulle jag
taga en lif försäkring att lämna
sävarn säkert.

Jag vägar bedja Eders Häd,
att ej ämste min ämste häd
utan gör i stället för min
risker lyckliga.

Ömte
Gunnar Lundström?
Ljåström.

Skärde den 30. november 1919.